

H. BOR

WAAR
IS DE REIS
HEEN?



© 2020 Den Hertog B.V. Houten
ISBN 978 90 331 3029 8
www.uitgeverijdenhertog.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of openige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

- Woord vooraf – 11
- 1. Voorbereid op reis – 13
- 2. Allemaal ballast – 23
- 3. Naast mijn naaste – 31
- 4. Vertrouw op Hem! – 39
- 5. Waakt dan! – 47
- 6. Vanwaar en waarheen? – 55
- 7. Volgen op de weg – 63
- 8. Welke weg? – 69
- 9. Verhuizen? – 77
- 10. Stad van God – 85
- 11. Ga met mij mee – 92
- 12. Veilig op reis – 101

Woord vooraf

Wanneer we een verre reis gaan maken, zoeken we op internet of we kopen een reisgids van het land of de streek waar we heen gaan. We proberen ons wat in te lezen. Wat is de cultuur van dat land? Welke taal spreken ze daar? Met welke munt moet er betaald worden? Welke reispapieren zijn nodig? Hoe leven de mensen er? Waar moet ik op letten wat ik wel of niet kan doen?

We proberen ons helemaal in te leven hoe het daar zal zijn. In onze gedachten zien we onszelf daar rondlopen. Er kunnen momenten zijn dat niets belangrijker is dan de dag dat we daar zullen zijn.

De belangrijkste reis die we allen maken, is de reis naar de eeuwigheid. Proberen we ook ons in te leven hoe het daar zal zijn? En is er in ons leven een verlangen om daar te zijn?

De belangrijkste reisgids die we hebben, is de Bijbel, het onfeilbare Woord van God. Met het Woord van God kun je nooit verdwalen. Nodig is daarbij dat we bidden om de leiding van de Heilige Geest.

In het boek dat u hier in handen hebt, proberen we u als een gids te zijn en u te wijzen op wat nodig is op reis naar de eeuwigheid. Dat doen we door middel van voorbeelden uit het dagelijks leven. De Heere Jezus sprak door

gelijkenissen, eenvoudige voorbeelden uit het dagelijks leven, opdat het volk Zijn boodschap zou verstaan.

De voorbeelden uit het dagelijks leven lichten we toe vanuit Gods Woord. Hoe belangrijk is het op te letten hoe wij onze reis maken door deze wereld, met allerlei verleidingen, allerlei dwaalwegen die we kunnen inslaan. Wat kan de zonde en de wereld ons hart vervullen, waardoor we de weg naar het verderf volgen of van de levensweg afgetrokken worden. In het dagelijks leven zijn er zoveel dingen, vooral in ons jonge leven, die de aandacht vragen, dat we nauwelijks tijd hebben om het allerbelangrijkste te zoeken: vrede met God door de Heere Jezus Christus.

Paulus wekt de Kolossenzen op tot hemels burgerschap: 'Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn' (Kol. 3:1, 2). Dat is ook de boodschap die we hier willen laten doorklinken.

Waar is de reis heen? Lees dit boek zoals u een reisgids zult lezen als u op reis gaat. Moge de Heere ook deze uitgave als een klein bijdrage zegenen aan de harten van jong en oud. Dat we als arme zondaren God en Zijn weg leren kennen, voor het eerst of opnieuw. Dat dit boek ertoe mag bijdragen dat Gods Naam verheerlijkt wordt.

Poederoijen, februari 2020

evangelist H. Bor

Voorbereid op reis

‘Indien wij morgen of overmorgen naar Amsterdam of naar een andere stad of plaats moesten vertrekken, dan zouden wij alleen over onze reis denken en spreken en de nodige voorbereidingen treffen. We zouden onze kleren gereedleggen en ons werk ernaar inrichten. Moesten wij naar Londen of Parijs, onze voorbereidingen zouden al groter, en de zorgen over de moeilijkheden van het reizen al meerder zijn. Wij zouden al meer te schikken en te bestellen hebben met onze huiselijke zaken. Mogelijk zouden we de nacht ervoor minder gerust slapen dan anders. Maar indien wij het voornemen hadden om naar Amerika te vertrekken, dan zou onze zorg bovenal groot zijn. Wij zouden veel te doen hebben eer wij ons goed gereed bevonden om het land van onze geboorte voor altijd te verlaten. Zeker, wij moesten dan een aandoenlijk afscheid nemen van onze betrekkingen die hier bleven en die wij waarschijnlijk nooit zouden weerzien. Wij moesten onze goederen, die wij hier hebben, verkopen, en ons van voldoende reiskosten voorzien. Wij moesten binnenkort het gevaar van de grote zee gaan ondervinden. Wij moesten dan een vreemd land gaan bezoeken dat wij nooit gezien hadden. Wij wisten niet of het ons daar goed of kwalijk zou gaan, of wij bij het afreizen winnen

of verliezen zouden. Dit alles zou ons zeker geen kleine zorg veroorzaken.

Maar indien het nu waar is – en het is zeker waar dat wij allen op ons vertrek staan om binnenkort een veel grotere reis te aanvaarden dan naar Amsterdam, Londen of Amerika – hoe bezorgd behoorden wij dan te zijn om goed bereid te zijn voor een reis van zo'n groot gewicht als de onze. Wij reizen samen naar de eeuwigheid – een reis waarvan wij nooit zullen terugkomen, en waar wij het eindeloos goed of kwaad zullen hebben, naar dat het hier op aarde met ons gesteld is geweest. Zullen wij dan niet verplicht zijn, om eens ernstig over de reiskosten te denken? Hebben wij veel zorg over een kleine reis, en mogen wij dan wel weinig zorg hebben over deze grote en gewichtige reis naar de eeuwigheid? Moeten wij niet gedurig onderzoeken hoe het gesteld is tussen God en onze zielen, of wij al met God verzoend zijn door Christus, of dat wij dit grote voorrecht nog missen? Het is immers toch: ziel behouden, al behouden; maar ook: ziel verloren, al verloren.'

– Wulfert Floor, in zijn voorafsprak op de oefening over 1 Korinthe 7:29 ('De korthed des tijds').

Goede voorbereiding

Wanneer we op reis gaan, treffen we daarvoor de nodige voorbereidingen. Voor een korte reis hoeven niet zoveel voor te bereiden, maar gaan we enkele weken weg naar een verre bestemming, dan pakken we extra zorgvuldig onze koffers. We plannen onze reis. Hoe zullen we reizen,

met welk vervoer? En is het een moeilijke reis? Vooral dit is een belangrijke vraag: zijn onze reisdocumenten in orde? Zijn onze paspoorten nog geldig? Hebben we een visum van het land waar dat gevraagd wordt? Zeker als we gaan emigreren, wat zijn er dan veel dingen die in orde gemaakt moeten worden! Alles achterlaten, ons huis, onze meubels en veel dingen waar we aan gehecht zijn, verkopen. Onze familie en vrienden achterlaten... De vraag is dan: zullen we ze ooit terugzien? En ten slotte: wat zal het vreemde land ons bieden? Bij dit alles is het dus belangrijk goed voorbereid op reis te gaan. Als we iets belangrijks vergeten zijn, kan dat grote gevolgen hebben. Ik denk aan wat mijzelf eens overkwam toen ik met een grote groep vakantiegangers waarvan ik de reisleader was, een verre vliegreis maakte. We waren met onze bagage aangekomen bij de incheckbalie. Als leider vertelde ik aan de groep: 'Houd je paspoort gereed, want we moeten nu ook door de douanecontrole. Heeft iedereen een geldig paspoort?' Iedereen knikte. Ook ik had toch een geldig paspoort?

Met een gerust hart liepen we op de controlepost af. Mijn paspoort werd als eerste gecontroleerd. De beampte bekeek het nauwkeurig en riep toen zijn collega er even bij. Beiden keken mij aan. 'Meneer, uw paspoort is niet in orde. Dus u kunt niet mee. En wanneer u toch meegaat, wordt u direct in het land van aankomst terug op het vliegtuig gezet, want u komt het land niet in.'

Daar stond ik dan, als gids. Afgekeurd. Wat nu? Het flitste door mijn gedachten, dat bekende lied: 'Is uw paspoort getekend door het bloed van Christus?' Te menen in te

gaan en niet te kunnen. Ondertussen tikte de klok verder. Nog een kleine twintig minuten restte ons. Wat nu? Een beambte verwees mij naar de post van de marechaussee. Ik snelde erheen. Gelukkig was ik spoedig aan de beurt en konden ze mij helpen aan een nooddocument. Zo kon ik de reis alsnog hervatten. De allerlaatste minuten waren nodig om het document gereed te maken om het ‘beloofde land’ binnen te kunnen gaan...

Een waarschuwing ten opzichte van de eeuwigheid! Dan kan het weleens te laat zijn. We zijn allen op reis naar de eeuwigheid. Dat is een reis waar we nooit meervan terugkomen. Het land waar we naartoe gaan, is de plaats waar we eeuwig zullen zijn. Een plaats waar we het goed, of een plaats waar we eeuwig slecht zullen hebben. Belangrijk is of en hoe we ons zorgvuldig hebben voorbereid op die reis. Zijn onze paspoorten getekend door het bloed van Christus? Dat betekent dat we gedurig onderzoeken hoe het gesteld is tussen God en onze ziel. Of wij al met God verzoend zijn door Christus, of dat we dat grote voorrecht nog missen. Het is immers toch: ziel behouden, al behouden? Maar ook ziel verloren, al verloren!

De tijd is voorts kort

Jaren geleden vertrok ik met klein aantal zeelieden met een zeiljacht naar Engeland. Mijn broer voerde het bevel, hij was een ervaren zeeman. We maakten ons gereed voor de reis. Juist toen we vertrokken waren uit de haven van IJmuiden, begon het te stormen.

Mijn vraag was: ‘Zouden we niet terugkeren?’

‘Nee’, klonk het, ‘we zijn nu in de vaart, we gaan door.’

En bereid je voor, het is een lange reis, want wind en zeestroom zitten ons tegen.'

Na een poosje merkte ik dat terugkeer niet meer mogelijk was.

Wanneer we geboren zijn, in dit leven geplaatst zijn, kunnen we niet meer terug. Als we jong zijn, denk je: ik heb nog een lange reis voor de boeg. Job zegt van het leven: 'Mijn dagen zijn voorbijgevaren met jachtschepen, gelijk een arend naar het aas toevliegt' (Job 9:26). Zo snel gaat het leven voorbij.

De apostel Paulus zegt ons: 'Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is' (1 Kor. 7:29). De apostel zegt een aantal dingen in dit hoofdstuk over het huwelijk, waar we waarschijnlijk vreemd van opkijken, en wat onze verbazing wekt. Zo zegt hij in vers 8 en 9 van mensen die niet getrouwd zijn, dat het goed voor hen is niet getrouwd te zijn. Even verderop, in vers 27, zegt hij: 'Bent u ongebonden aan een vrouw? Zoek geen vrouw.' Het is toch vreemd dat Paulus dit zegt? Is de apostel soms wereldvreemd? Wat is het mooi in het leven een vaste relatie, een huwelijk, te hebben. In de Bijbel lezen we toch van liefde en van het huwelijk als een godsgeschenk? Misschien zegt wel iemand: omdat Paulus zelf geen vrouw had en niet wist wat het huwelijk was, daarom spreekt hij zo.

We moeten bedenken dat hier niet Paulus spreekt, maar dat God Zelf hier door middel van Paulus aan het woord is. God praat ons niet naar de mond. De Bijbel doorbreekt onze codes en wat wij normaal vinden. Het gaat er niet om dat God ons negatief laat kijken naar de dingen die Hijgeschapen heeft. De bedoeling van dit Schriftgedeelte

is dat God voor diegenen die Hem vrezen een toekomst klaar heeft liggen, waarbij zelfs de allermooiste dingen in de wereld verbleken. De eeuwige liefde samen met God en Zijn bruid.

Om bij het voorbeeld van de zeiltocht te blijven, het zou een lange reis worden, maar ons doel wilden we bereiken. Daarvoor werd alles in het werk gesteld: de zeilen hijsen, de touwen vastmaken, het roer in handen... En ja, onderweg een poosje gezellig in de roef, wat eten en drinken, met elkaar praten. Maar alles wat er aan boord gebeurde, stond in het teken van het einddoel van de reis. Wanneer zou er land in zicht zou komen?

Wanneer de Heilige Geest je hart vernieuwt, wordt alles op aarde betrekkelijk. Dan staat alles in het licht van de eeuwigheid. Paulus schrijft daarover in de Romeinenbrief, hoofdstuk 8:18: 'Want ik houd het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.' Het leven op aarde, zegt ook Mozes, is moeite en verdriet. Wanneer we het nieuwe leven mogen kennen, kun je over de toekomst van God nooit te groot denken. Want het is nog maar een weinig tijd. Paulus wil van dit leven niet zeggen: jammer, want het is bijna voorbij, zoals we kunnen zeggen: 'De koek is bijna op.' Nee, het is net als met de zeereis: hoeveel malen hebben we, wanneer we uit een dal van de golven kwamen, gekeken: is er al land in zicht? Zo moeten we uitkijken naar de eeuwigheid.

Als Paulus zegt: 'De tijd is voorts kort', dan bedoelt hij: 'Land in zicht!' De haven is vlakbij! Letterlijk zegt hij met

een zeeterm: de tijd is opgerold, samengeperst. Die term werd ook gebruikt voor het zeil van een binnenlopend schip. Het betekent: zeilen innemen, ze oprollen om de mast, we zijn bijna thuis. Op de wal, met vaste grond onder de voeten, wacht een ander leven.

De Bijbel legt hier bijzonder de nadruk op dat wij het goed weten. Hoe we ook in het leven staan, in een relatie, in het huwelijk of dat we alleen zijn, of welke verhouding we ook hebben tot elkaar, wij zijn bezig binnen te lopen. Kust in zicht! Wees niet kortzichtig: de eeuwigheid is in zicht. Het Rijk van God is nabij!

Als niet bezittende

Als de tijd kort is, dan is het kortzichtig als je je helemaal op deze tijd richt. Paulus zegt: Laat je niet in beslag nemen door alles wat er op aarde te koop is, zoals het huwelijk, de handel, enzovoort. Leer de wereld te gebruiken, als niet gebruikende. 'En die wenen, als niet wenende; en die blijde zijn, als niet blijde zijnde; en die kopen, als niet bezittende' (vs. 30). Dat de droefheid je niet overmamt, want in deze wereld is moeite en verdriet; dat zul je op je reis meemaken. Dat u met al die droefheid maar mag schuilen bij de Heere, Die troost geeft. Wanneer we door het leven moeten gaan met veel lijden, leer dan op Hem te zien Die in alle krankheid en nood is geweest. Dat geeft kracht om het verdriet te dragen. In alle blijdschap die we mogen hebben in de dingen van het leven van elke dag, of als we een mijlpaal hebben bereikt in het leven, dat we het zien in het licht van de eeuwigheid die aanstaande is. Dat we weten dat de vreugde van de wereld voorbijgaat.

Wanneer u bijvoorbeeld ernaar streeft om een waardevol antiek voorwerp in bezit te krijgen, dan kunt u er vol van zijn. Als u het eindelijk in bezit hebt, dan zegt u: 'Dit is van mij.' Een verzamelaar kan er wild van worden als hij eindelijk die ene felbegeerde munt bezit. Het is mijn bezit. Wat leert de Heilige Geest ons? Dat we het moeten bezitten als niet bezittende. Alles wat in deze wereld is, is het wettig eigendom van de Heere. We kunnen dan wel zeggen: je moet je er niet aan hechten, maar dat lukt ons van onszelf niet. Anders wordt het, als ons geestelijk oog geslagen mag zijn op wie de Heere is en wat Zijn eeuwige goederen zijn: gerechtigheid, leven en vrede. Het goed dat nooit vergaat. Dan wordt in ons oog alles waardeloos. Zo kijken we verlangend over de reling heen naar onze eeuwige bestemming.

Als we zakenman zijn, dikke winst gemaakt hebben en veel mogen bezitten, ook dan komt eenmaal de dag dat we alles moeten achterlaten. Van al onze goederen kunnen we niets meenemen. Wanneer de Heilige Geest onze ogen opent, mogen we zien op de Heere Jezus in Wie eeuwige schatten zijn. De Heere Jezus zegt ook: 'Vergaert u schatten in de hemel waar de mot en de roest niet bij kan.' Wanneer we als arme zondaren bij Hem mogen komen, dan heeft het bezit van al onze goederen geen waarde, ook al mogen we genieten van de goede dingen die God ons in dit leven geeft. Maar laat je niet in beslag nemen door alles wat deze aarde biedt. Een hemel op aarde bestaat niet. Er is wel, zegt de Bijbel, een nieuwe hemel en aarde. Als we de Heere mogen kennen, zijn we daarnaar op weg!

Als het einde komt

Wat komt er terecht van de komst van Christus, vragen mensen soms spottend. Denk je echt dat de jongste dag komt? Het duurt al tweeduizend jaar! Misschien twijfelt u zelf ook wel als u zulke geluiden hoort. Vergeet niet dat Jezus in Zijn eigen toespraak liet doorschemeren dat het weleens lang kon duren. Denk bijvoorbeeld aan de gelijkenis van de vijf wijze en de vijf dwaze maagden (Matth. 25:1-13). Ze waren allen in slaap gevallen omdat de bruidegom zo lang op zich liet wachten. Maar al duurt het ogenschijnlijk lang, de bruidegom komt toch nog onverwacht spoedig.

Wij kwamen aan het einde van een woelige reis. 'Land in zicht!' We zagen de haven voor ons liggen. Maar... waar is de vaargeul? Hoe komen we veilig binnen? Zouden we voor het eind van deze zeereis alsnog op een zandbank stranden? Nu komt het erop aan! Zo is het ook als aan onze levensreis een einde komt. Weten we wel zeker dat we binnen kunnen gaan? De dwaze maagden vonden de deur gesloten. Alleen op grond van het bloed en de gerechtigheid van Christus kunnen we binnenkomen. Wateenspanningaanboord! Gelukkig, er kwam uitkomst. Een groot schip voer ons voorbij en wij konden achter dat schip de haven in. We werden begeleid, binnengeloodst naar de veilige haven. Alleen op grond van het offer van Jezus Christus kunnen we veilig de stranden van de eeuwigheid aandoen. Zoals een vriend die op zijn sterfbed lag. Gods liefde had zijn hart ingewonnen en als een schuldige zondaar mocht hij komen aan de voet

van het kruis, om te zien op Christus. Hij zei tegen mij: 'Ik ben een kleine jongen, die mag gaan aan de hand van mijn oudste Broeder.'

Christus Die Zelf de dood is ingegaan, heeft de dood overwonnen. Daar staat Hij, aan de eeuwige stranden, met open armen, om Zijn schapen te ontvangen.

Tot slot van dit hoofdstuk een citaat van Luther. 'Het leven van ons, christenen, is als een scheepvaart. Want zoals de scheepslieden op de haven afgaan waarheen zij de reis richten, opdat zij daar komen, waar zij veilig en buiten gevaar zijn, zo is ons de belofte van het eeuwige leven gegeven, opdat wij daarin, als in een haven, zacht en veilig rusten zouden. Daar echter het schip, dat wij bevaren, zwak is en vreselijk grote, gevaarlijke stormen en golven ons bedreigen, hebben wij een zeer bekwaam gezagvoerder nodig. En onze gezagvoerder is onze God, Die het schip niet alleen wil, maar ook k n besturen en behouden. Hij heeft beloofd dat Hij ons zal bijstaan, wanneer wij Hem volhardend bidden om Zijn leiding, hulpen bescherming; en zolang wij deze Gezagvoerder bij ons hebben en houden, is er geen nood en wij komen veilig uit elk gevaar. Maar als deze Gezagvoerder, Die alleen door Zijn tegenwoordigheid en raad het schip behouden kan, buitenboord gezet wordt, dan moet het schip te gronde gaan. En het is duidelijk dat schipbreuk ontstaan is, niet door de Gezagvoerder, maar door de baldadigheid en dwaasheid van de ondergeschikten.'